

વૈષ્ણવખાલિય થમાલા—અ ક ૧

॥ શ્રીનટવરવપુર્જયતિ ॥

વૈષ્ણવખાલિશિક્ષા.

[પહેલો ભાગ.]

૧૨૦૪૮

પુસ્તક અભિપ્રાયથી શ્રી ગોસ્વામીશ્રીદાસ શ્રીનટવરમાચારીજી મહારાજની આજ્ઞાથી

લેખક અને પ્રકાશક—વસંતરામ શાસ્ત્રી.

પ્રાપ્તિ ૩ છ

પ્રત ૧૦ હજાર.

સ ૧૯૮૪.

કીર્તિ નવ પામી

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગતગતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૪૮ પ્રગલ્ભ

પુસ્તકનું નામ વૈદ્યુત વાત્તાશીલ

વિષય મધ્ય ૮૪૪ ૫૨૨૪૩

॥ श्रीनटवरवपुर्जयति ॥

वैष्णवબાલશિક્ષા.

(પહેલો ભાગ)

અતુર્યપંચમપીઠાધીશ્વર શ્રીસ્વામી શ્રી ૬
શ્રીવલ્લભાચાર્યજીમહારાજશ્રીની આજ્ઞાથી

વસંતરામ શાસ્ત્રી.

ત્રીજી આવૃત્તિ.

પ્રત ૧૦ હજાર.

વાંચકો તથા શિક્ષકો માટે—

વૃષ્ણવધર્મના સિદ્ધાંતો જાણવા માટેના ગ્રંથોનો પાર નથી. એવા કેટલાએ ગ્રંથો હાલમાં જહાર પડ્યા છે. પણ વૃષ્ણવોનો માટે લાગ પૂછે છે કે અમારું કર્તવ્ય શું? સવારથી લઈને સાંજ સુધી અમે વૃષ્ણવ તરીકે શું કરીએ? આને માટે આ એક પ્રયાસ છે. એક નાના બાલકથી એક વૃદ્ધ સુધીના દરેકને માટે આવા પુસ્તકની જરૂર છે. વૃષ્ણવ પાઠશાલાઓએ પણ આનો આદર કરવો ઘટે. સાપ્રદાયિક વિદ્વાન શિક્ષકો આ પુસ્તકનો બાલકને અભ્યાસ કરાવે અને શ્રીવલ્લભાધીશ્વરનાં અને તેઓશ્રીના વશ તથા સેવ્ય સ્વરૂપોના ચરિત્રો કહે માત્ર નામ જ ગોખાવીને ન જ બેસી રહે. બીજા ભાગમાં આનાથી પણ કેટલીક વિશેષ માહિતી મળશે, આ ભાગ માટે તો આટલુંજ પુરતું છે

વસંતરામ શાસ્ત્રી.

બીજી આવૃત્તિ.

પહેલી આવૃત્તિની પાંચ હજાર નકલો તુરંત જ ખપી ગઈ. સપ્રદાયના ઉત્તમ વિદ્વાનોએ ઘણા સારા અભિપ્રાયો લખી મોકલ્યા. પાઠશાલાઓએ એને અપનાવી. આથી વધુ હું શું ચાહું ?

પહેલી આવૃત્તિ—પાંચ હજાર.

બીજી આવૃત્તિ—પાંચ હજાર.

૧-

ત્રીજી આવૃત્તિ—દશ હજાર

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

વૈષ્ણવબાલશિક્ષા.

(પ્રથમ ભાગ)

પ્રભાતના ૧૦ વાગ્યાનો સમય છે મદિરના મેડાપર બેઠકમા શ્રીગુરુદેવ બિરાજી રહ્યા છે આપશ્રી સધ્યા, જપ, પાઠ, વગેરે નિત્ય નિયમ કરી રહ્યા છે. ઘણા વૈષ્ણવો દર્શન કરવા આવેલા છે કેટલાક વૈષ્ણવો ભેટ ધરીને શ્રીગુરુદેવના દર્શન કરે છે, તે પછી સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ કરીને શાંતિથી નમ્રતા સાથે શ્રીગુરુદેવની સામે બેસે છે

કૃષ્ણદાસે આજે જ બ્રહ્મસળધનો મત્ર લીધો છે પહેલે દવસે તેણે ઉપવાસ કર્યો હતો. આજે વહાણામા સ્નાન કરીને પવિત્ર સ્થિતિમાં તેણે દીક્ષા લીધી હતી. શ્રીગુરુદેવે તેના હાથમાં તુલસીપત્ર આપીને બ્રહ્મસળધનો મત્ર તેની પાસે બોલાવ્યો અને પછી તેના હાથમાંથી તુલસીપત્ર લઈને શ્રીપ્રભુનાં ચરણકમલમાં પધરાવી દીધા. ત્યારબાદ કૃષ્ણદાસે શ્રીગુરુદેવ તથા શ્રીપ્રભુને સાષ્ટાંગ દંડવત્ પ્રણામ કરીને શ્રીગુરુદેવની આજ્ઞા માગી શ્રીગુરુદેવે પ્રસન્નતાથી તેને આજ્ઞા આપી. કૃષ્ણદાસ ઘેર જઈને મહા-પ્રસાદ લઈને હુમણાં જ શ્રી ગુરુદેવ પાસે આવ્યો છે શ્રી

શુરુદેવને શ્રીકૃષ્ણલેટ ધરીને સાષ્ટાગ દડવત્ પ્રણામ કરીને સામે નમ્રતાથી તે બેઠો છે કૃષ્ણદાસ કંઈ પૂછવા આવેલો હોય એમ જણાતું હતું શ્રીશુરુદેવે તેના અતરની વાત જાણી લીધી. તે પછી નીચે મુજબ સવાલજવાબો થયા

શ્રીશુરુદેવ—કેમ કૃષ્ણદાસ ! શા વિચારમા પડ્યા છો ?

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનાથ ! ખચિત જ, હું એક વિચારમા પડયો છું. મારા મનમાં આજે કેટલાએ તર્કવેતર્ક ઉડી રહ્યા છે બે આપશ્રીની આજ્ઞા હોય તો તે નિવેદન કરું

શ્રીશુરુદેવ—ભલે, ઘણી ખુશીથી જણાવો.

કૃષ્ણદાસ—પ્રભો ! આજે આપે મને બ્રહ્મસંબંધ મત્ર આપ્યો તેથી એક સામાન્ય માણસ કરતાં મારી જોખમદારી વધી એટલું હું સમજું છું આજથી બધા મને વૈષ્ણવ કહી રહ્યા છે પણ વૈષ્ણવ થયા પછી શું કરવું તેની કશી સમજણ મારામા નથી તો કૃપા કરીને આજે મને મારા કર્તવ્યનું ભાન કરાવશો. એટલો પરિશ્રમ આપ અવશ્ય લેશો.

કૃષ્ણદાસ એક કેલવણી પામેલો સસ્કારી યુવક હતો એના માબાપ ચુસ્ત વૈષ્ણવ હતા. ઘણે વર્ષે પોતાના ગામમા શ્રીશુરુદેવ પધાર્યા તેથી તેને બ્રહ્મસંબંધમત્રનું દાન આજે જ થયું હતું કૃષ્ણદાસની ઉંમર ૧૭ વર્ષની હશે

ઉપર જણાવેલા કૃષ્ણદાસના પ્રશ્નથી શ્રીગુરુદેવ ઘણાજ રાજી થયા, અને ઘણા રનેહથી તેની સાથે વાતો કરવા લાગ્યા.

શ્રીગુરુદેવ—ભાઈ કૃષ્ણદાસ, તારા પ્રશ્નથી આજ અમને ઘણાજ હર્ષ થાય છે અમારા ચાલુ પ્રવાસમાં તારા જેવો પ્રશ્ન કરનાર તો તું એકજ મળ્યો છે. આમ તો હુબરો વૈષ્ણવો અમારી પાસે આવે છે અને જાય છે, તેમજ સસારની કથનીઓ અમારી પાસે કરે છે, પણ પોતાનું કર્તવ્ય શું છે તે જાણવાની કોઈને ઈચ્છા થતી નથી. અમને તો ઉલટું આશ્ચર્ય થાય છે કે તને આ વિકરાલ કાલની અસર કેમ થઈ નથી ! તારા જેવા સેવકને જોઈને અમને સંતોષ થાય છે. ઠીક, કૃષ્ણદાસ, તમે સવારમાં ક્યારે ઉઠો છો અને ઉઠતાવેંત શું કરો છો, તે જરા કહેશો ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનિધાન ! હું પરોઢિયામા ખરો ખર પાચ વાગે જાગુ છું.

ગુરુદેવ—એટલું બધું વહેવું ઉઠવાનું કારણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—વધકશાસ્ત્ર કહે છે કે તાંદુરસ્ત માણસોએ પોતાની આવરદા વધારવા માટે દરરોજ વહેલાં ઉઠવું જોઈએ, એ વિષે એક દોહરો મને યાદ છે—

રાતે વહેલાં સુઈ જઈ, વહેલાં ઉઠે વીર,
બળબુદ્ધિ બહુ ધન વધે, સુખી રહે શરીર.

ગુરુદેવ—ઠીક પછી તમે શું કરો છો ?

કૃષ્ણદાસ—ત્યાર બાદ “શ્રીવલ્લભાધીજ, શ્રીમહાપ્રભુ, શ્રીગુસાઇજી, શ્રીગુરુદેવ, શ્રીચમુનાજી, શ્રીનાથજી” એટલા પવિત્ર અને મગજ નામે જોડું છું તે પછી શ્રીઠાકુરજીની અને આપશ્રીની છબીના દર્શન કરે છું

ગુરુદેવ—ધન્ય છે કૃષ્ણદાસ ! તને ધન્ય છે, બહુ જ સુઠર પ્રાત સ્મરણ તું કરે છે હવે તને કાર્ય તે વિષ વધારે સમજાવવાની જરૂર રહેતી નથી માત્ર એ જ ભાવાર્થના સંસ્કૃત શ્લોકો તને શિખવવા પડશે અમે જોલીએ તે પ્રમાણે તું લખી લે

ગુરુદેવ નીચે લખેલા શ્લોકો જોલે છે અને કૃષ્ણદાસ તે લખી લે છે.

શ્રીગોવર્ધનનાથપાદયુગલં હૈયંગવીનપ્રિયં
નિત્યં શ્રીમથુરાધિપં સુખકરં શ્રીવિકૃલેશં મુદા ॥
શ્રીમદ્દ્વારવતીશગોકુલપતી શ્રીગોકુલેન્દુ વિભુ
શ્રીમન્મન્મથમોહનં નટવરં શ્રીબાલકૃષ્ણં ભજે ॥૧॥

(અર્થ —શ્રીનાથજી, શ્રીનવનીતપ્રિયાજી, શ્રીમથુરેશજી શ્રીવિકૃલનાથજી, શ્રીદ્વારિકાધીશજી, શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી, શ્રીમદ્દ્વારમોહનજી, શ્રીનટવરલાલજી અને શ્રીબાલકૃષ્ણજી, એમનું હું સ્મરણ કરે છું)

શ્રીમદ્વલ્લભવિકૃતો ગિરિધરં ગોવિન્દરાયાભિધં
 શ્રીમદ્બાલકકૃષ્ણગોકુલપતી નાથં રઘુણંસ્તથા ॥
 એવં શ્રીયદુનાયકં કિલ ધનશ્યામં ચ તદ્વંશજનં
 કાલિન્દીં સ્વગુરુગિરિં ગુરુવિભું સ્વીયપ્રભંશ્ચ સ્મરેત્ ॥

(અર્થ — શ્રીમહાપ્રભુજી શ્રીગુસાર્જી, શ્રીગિરિધરજી,
 શ્રીગોવિન્દરાયજી, શ્રીબાલકૃષ્ણજી, શ્રીગોકુલનાથજી, શ્રીરઘુ-
 નાથજી, શ્રીયદુનાયજી, શ્રીધનશ્યામજી, એમનો સમસ્ત
 વંશ શ્રીવલ્લભકુલ, શ્રીયમુનાજી, પાતાના ગુરુદેવ, શ્રીગિરિ-
 રાજજી, શ્રીકાલિન્દ્યાલ અને પાતાને માથે બિરાજતા પ્રભુ
 એ બધાનું સ્મરણ કરવું)

શ્રીગુરુદેવ—વહાણુમા ઉડનાવંત જ આ બે શ્લોકનો
 પાઠ કરવા તેમ જ પહેલા શ્લોકમા પ્રભુના ૧૦ સ્વરૂપોના
 નામો છે એ નામો બોલતી વેળાએ એ સ્વરૂપોનું
 મનથી સ્મરણ કરવું બીજા શ્લોકમા શ્રીગુરુદેવના અને
 બીજા સ્વરૂપોના નામો છે તેમનું પણ ધ્યાન કરવું. આપણા
 આખા સ પ્રાચીન શ્રીગુરુદેવ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યજી મહા-
 પ્રભુજી છે એઓશ્રીએ આપણાપર દયા કરીને પ્રભુને
 મેળવવાનો સુદર અને સહેલો રસ્તો બતાવ્યો છે. અત્યાદૈ
 પણ પોતાના વંશમાં એઓશ્રી બિરાજે છે અને આપણને
 બ્રહ્મસંબંધનો મત્ર આપીને, પ્રભુની સેવાનો માર્ગ બતા-

વીને, પ્રભુને મળવા માટે લાયક બનાવે છે. તેથી આપણા શ્રીમહાપ્રભુજી કોઈ બીજા નહિ, પણ આપણને પ્રદક્ષિણ મંત્ર આપનારા આપણા શ્રીગુરુદેવ જ છે, એમ ખાત્રીથી માનજો. વળી ગુરુ તો સાક્ષાત્ પ્રભુ જ છે એમ વેદ પણ કહે છે. તેથી શ્રીગુરુદેવનું સ્મરણ તો હરહ મેશ કરવું.

ઉપરના બન્ને શ્લોકોમાં પ્રભુના અને શ્રીમહાપ્રભુજીના જુદાં જુદાં સ્વરૂપોનાં નામો છે. અત્યારે તે સ્વરૂપો કયાં બિરાજે છે અને તેમની સેવા કોણ કરે છે તે નીચેના કોષ્ટકથી જણાશે:—

કોનું સ્વરૂપ ?	સ્વરૂપનું નામ.	અત્યારે કોણ સેવે છે ?	કયાં બિરાજે છે ?
શ્રીમહાપ્રભુજી	શ્રીનાથજી	તિલકાચિત શ્રીગોવધનલાલજી મહારાજ	શ્રીનાથદ્વારા
શ્રીગુણાધીજી	શ્રીનવનીતપ્રિયાજી	”	”
શ્રીગિરિધરજી	શ્રીમથુરૈશજી	શ્રીગિરિધરજી મહારાજ	શ્રીકોટા
શ્રીગોવિંદરાયજી	શ્રીવિકૃલનાથજી	શ્રીગોપેશ્વરલાલજી મહારાજ	શ્રીનાથદ્વારા
શ્રીબાલકૃષ્ણજી	શ્રીદારિકાધીશજી	શ્રીવજ્રભૂષણલાલજી મહારાજ	શ્રીકાકરૈલી
શ્રીમીકુલનાથજી	શ્રીગોકુલનાથજી	શ્રીવલ્લભાચાર્યજી મહારાજ	શ્રીગોકુલ
શ્રીસુખનાથજી	શ્રીગોકુલચંદ્રમાજી	”	શ્રીકામવન

શ્રીયદુનાથજી	શ્રીકલ્યાણરાયજી*	શ્રીવલ્લભલાલજી	વડોદરા
		મહારાજ	
શ્રીધનસ્યામજી	શ્રીમદનમોહનજી	શ્રીરમણજી	કામવન
		મહારાજ	

ગોદનાં સ્વરૂપો.

શ્રીનટવરલાલજીનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે અને તે શ્રીમથુરેશજી પાસે બિરાજતું હતું, તેને હાલ અમદાવાદમાં ગો. શ્રીદ. શ્રીમધુસૂદનલાલજી મહારાજ સેવે છે.

શ્રીબાલકૃષ્ણલાલજીનું સ્વરૂપ શ્રીમહાપ્રભુજીએ સેવેલું છે અને તે શ્રીદ્વારકાધીશની ગોદમાં બિરાજતું હતું, તેને હાલ સુરતમાં ગો. શ્રીદ. શ્રીવ્રજરત્નલાલજી મહારાજ સેવે છે. આ પ્રમાણે ૧૦ સ્વરૂપો થયાં.

આમાં એટલું સમજવાનું છે કે, શ્રીમહાપ્રભુજીના બે કુમાર, એક તો શ્રીગોપીનાથજી અને બીજા શ્રીગુસાંઈજી અથવા શ્રીવિકૃષ્ણનાથજી, શ્રીગોપીનાથજીનો વંશ ચાલ્યો નથી, ને શ્રીગુસાંઈજીનો વંશ વધ્યો છે. શ્રીગુસાંઈજીના શ્રીગિરિધરજી આદિ સાત કુમારો થયા તેથી સાત ઘર કહેવાયાં, હજી પણ તે સાત ઘર ચાલુ છે અને ઉપર જણાવેલા સ્વરૂપો તેમાં બિરાજે છે.

*અત્યારે શ્રીયદુનાથજીના મોટા ધરમાં શ્રીકલ્યાણરાયજી ઠાકુરજી વડોદરામાં બિરાજે છે. શ્રીયદુનાથજીએ પોતે કાંઈ પણ એક ઠાકુરજીને સેવ્યા નથી તેઓશ્રી બધા લાઈઓના ધરમાં પધારતા, પણ અત્યારે તેઓશ્રીના વંશમાં શ્રીકલ્યાણરાયજી બિરાજે છે.

હીક કૃષ્ણદાસ, તમને ગાતાં આવડે છે કે નહિ ?
 કૃષ્ણદાસ—હા કૃપાનાથ ! હું થોડું શીખ્યો છું
 શ્રીગુરુદેવ—તો નીચેના જે પદો જગદાજ સવારના
 ગાતા ગાતા બોલજો.

રાગ ખિલાસ અથવા ભૈરવ

જય જય શ્રીવલ્લભ પ્રભુ, શ્રીવિકૃષ્ણેશ સાથે,
 નિજ જનપર કરત કૃપા, ધરત હાથ માથે,
 દોષ સમે દૂર કરત, ભક્તિભાવ હૃદય ધરત,
 કાજ સમે સગત મદા, ગાવત ગુણ ગાથે, જય જય૦
 કહેકો દેહ દમન સાધન કર મૂરખ જન ?
 વિષમાન આનંદ ત્યજ ચલાવ કયો અપાથે ?
 રાસક ચરનશરણ સદા રહતહે બડલાગી જન,
 અપનો કર ગોકુલપતિ ભગત તાહિ બાંધે જય જય૦

શ્રી યમુનાજી.

શ્રીયમુનાજી તિહારે દરશ મોહિ ભાવે.
 શ્રીગોકુલકે નિકટ બહત હો, લહરનકી છબ આવે શ્રી
 હંખહરની સુખદેની શ્રીયમુનાજી, જે જન પ્રાત ઉઠ નહાવે,
 મહનમોહનજૂકી ખરી ચે પીયારી, પટરાની જૂ કહાવે. શ્રી.
 જુદાવનમે રાસ રમ્યો હે, મોહન મુરલી બજાવે.
 સૂરદાસ પ્રભુ તિહારે મિલનકો, બેઠ ખિમલ જશ ગાવે શ્રી.

કેમ કૃષ્ણદાસ, પ્રભુનું સ્તવન કર્યા પછી માતપિતાને વદન કરો છો કે ?

કૃષ્ણદાસ—હા, કૃપાનાથ ! પ્રાત સ્મરણ પછી માત-પિતાને તથા ઉમ્મરના મોટા દરેક મુરખીઓને પ્રણામ કરીને “જય શ્રીકૃષ્ણ” બોલું છું.

ગુરુદેવ—આપણા સ પ્રદાયની એ જ રીત છે સર્વના હૃદયમા અન્નર્યામિ-સ્વરૂપે શ્રીકૃષ્ણ ગિરાજે છે, માટે આપણે તો નાનામોટા બધાને “જયશ્રીકૃષ્ણ” કહેવા ઘટે શ્રીગોકુલનાથજીની ગાદીના વૈષ્ણવા “જે જે શ્રીગોકુલેશ” કહે છે ત્યાર પછી તમે શું કરો છો ?

કૃષ્ણદાસ—તે પછીનો કેટલોક સમય રહેને લગતી જ્ઞાન ક્રિયામા જાય છે પહેલા તો અમે સરખી ઉમ્મરના સાથે મળીને ગરમાગરમ ચાહ પીતા હતા પણ જ્યારથી આપણા સ પ્રદાયના જાણીતા માસિક “વૈષ્ણવધર્મપતાકા” મા ચાહ વિષેનો લેખ વાચ્યો ત્યારથી અમને ખાતરી થઇ છે કે, ચાહ પીવો અને ઝેર પીવું એ બરોબર છે, ઝેર તુરત પ્રાણ હરી લે છે અને ચાહ રીઝાવી રીઝાવીને માણસને મડદાલ બનાવી દે છે, તેથી અમે ચાહ છોડી દીધી છે ચાહને બદલે અમે ગાયનું પવિત્ર દૂધ પીએ છીએ. અમારે ઘેર ગાય છે, એનું દૂધ દોહીને સવારમાં

મગલલોગમા પ્રભુને ધરવામા આવે છે, તે જ પ્રસાદી દૂધ અમને પીવા મળે છે. એવીજ રીતનો ઘણો ફેરફાર અમે ગૌચક્રિયામાં પણ કર્યો છે. પહેલાં અમે સાબુ અથવા ગમથી હાથ પગ ધોતા હતા, પણ માટીના ગુણ જાણ્યા પછી હવે માટીથી ઘોઈએ છીએ માટી ગુણમા ઠડી હોય છે હાથપગ ધોતી વેળાએ જો તેનો ઉપયોગ થાય તો આખા શરીરની ગરમી તે હરી લે છે. જેમ આખા શરીરમાંની ઠડી હાથપગના તળીઆ તપાવવાથી ચાલી જાય છે, તેમ માટી પણ પોતાનો ગુણ દાખવે છે ને સુગંધથી દુર્ગંધને દૂર કરી પવિત્ર ભાવ ઉત્પન્ન કરે છે તેથીજ આપણા ગ્રંથોમા જણાવ્યા મુજબ દશવાર ડાઘો હાથ અને સાતવાર જન્મે હાથ અને ત્રણ વાર પગ ધોવા લાગ્યા છીએ દાતણ પણ ગુણકારી વનસ્પતિઓ, જેવી કે અઘેડી, લીમડો, ખેર, કણુજી, વગેરેના કરીએ છીએ. જે ગાડને કાઠા હોય તે અથવા તો જેનું દૂધ ગરતું હોય તે ગાડના બાર આગળનાં દાતણ કરવા એમ શાસ્ત્રોમા કહ્યું છે. તે પછી શ્રીયમુનાજીનું નામ લઈને દરરોજ ઠડે પાણીએ નહાઈએ છીએ ઠડે પાણીએ સારી પેઠે નહાવાથી જઠરાગ્નિ વધે છે, ઉત્સાહ તથા બળ આવે છે, આગસ તથા બગતરા દૂર નહાસે છે, બરાબ સ્વપ્નો આવતા નથી, શરીર તંદુરસ્ત રહે છે

ગુરુદેવ—કેમ, તમે કસરત કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણદાસ—હા, પ્રભો ! હમણાજ અમારા ગામમાં અખાડો સ્થપાયો છે, તેમા હું મેશાં સાજના જાઉં છું સવારમા તો ઘરમાજ કસરત કરવાનો સમય મળી જાય છે. દરરોજ પ્રભુને ૧૦૮ દડવત પ્રણામ કરું છું, તેથી “એક પંથ દો કાજ” સરે છે

ગુરુદેવ—ઠીક, તમારો નિત્ય નિયમ કેવો છે ?

કૃષ્ણદાસ—નાહી રહ્યા પછી પહેલે દિવસે સૂકવેલાં પવિત્ર શુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્રો પહેરું છું તે પછી બિન અથવા દર્બના આસનપર બેસીને ચરણામૃત લઉં છું, ત્યાર બાદ તિલક કરું છું

ગુરુદેવ—પણ અત્યારે તો તમારા કપાળમા તિલક જણાતુ નથી, તેનું કારણ શું ?

કૃષ્ણદાસ—(શરમથી નીચું જોઇને) પરસેવો લુછતા તિલક પણ ભુસાઈ ગયું હશે.

ગુરુદેવ—એ ઠીક ન કહેવાય તિલક એટલે પરબ્રહ્મ પૂર્ણપુરુષોત્તમ શ્રીકૃષ્ણનું ચરણકમલ. આપણે અહર્નિશ એજ ચરણકમલનો આશ્રય કરનારા છીએ એનું સ્મરણ તાનું રહે માટે આપણે તિલક વિના એક પણ પણ નજ રહીએ, વળી સાક્ષાત્ પ્રભુનાં ચરણકમલરૂપ તિલક જેના માથામા શોભી રહ્યું હોય તે જગતમાની કોઇ પણ દેવ-દેવીની કે રાજમહારાજની તાબેદારી ન કરે અને કોઇથી

ડરે પણ નહિ, એકજ પ્રભુનો બની રહે આમ આપણે તિલક, નિડરપણું, શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ, આત્મબળ વગેરે દેવી ગુણોની નિશાની છે એમ માનીએ, માટેજ આપણે માત્ર કપાલમાજ તિલક નથી કરતા પણ શરીરમાના મુખ્ય બાર અવયવમા તિલક કરીએ છીએ બાર લાગ કયા તેની તો તમને ખબર હશે

કૃષ્ણદાસ—હા જો જો ! ૧ કપાલમા, ૨ નાભિપર, ૩ હૃદયમાં, ૪ કઠમાં, ૫ જમણી કેડ પર, ૬ જમણા હાથ પર, ૭ જમણા કાનના મૂળમા, ૮ ડાબી કેડપર, ૯ ડાબા હાથપર, ૧૦ ડાબા કાનના મૂળમાં, ૧૧ પીઠની નીચે કેડ પર, ૧૨ ડોકની હડપચી ઉપર

ગુરુદેવ—ખરોખર, તમે છાપાં એટલે મુદ્રા કરો છો કે નહિ ?

કૃષ્ણદાસ—ના, હું નથી કરતો મારા ઘરમા મારા પિતાશ્રી વગેરે કરે છે

ગુરુદેવ—ખેર, હાલ એટલું બસ છે મુદ્રા વિશેની સમજણ હવે પછી કોઈવાર તમને આપીશું પણ લલાટમા તિલક કર્યા પછી વચમા કકુ, કેસર કે ચરણામૃતનું ચિન્હ તો જરૂર કરજો એ પ્રભુના ચરણકમલનો શણગાર છે તિલક પણ પ્રભુનું પ્રસાદી કેસર અથવા કકુનું કે ગુલાલનું કરવું, લાલરંગ એ પ્રેમની નિશાની છે પ્રભુમા આપણે

વહાલ રાખીએ છાંચે માટે લાલ રંગનું તિલક કરીએ
છીએ વારુ, પછી જપપાઠ વગેરે કાઠ કરે છે કે ?

કૃષ્ણદાસ—વધાઈે તો કંઈ બનતું નથી “ શ્રીકૃષ્ણ
શરણ મમ ” એ અષ્ટાક્ષર મંત્રની પાંચ માળા ફેરવું છું.

ગુરુદેવ—પણ આજથી તો તમારે વધારે નિત્ય
નિયમ કરવો પડશે આજે તમે વૈષ્ણવ થયા, જેમ જનોઈ
લીધા પછી બ્રાહ્મણનો બાળક ગાયત્રી ન જપે તો બ્રાહ્મણ
મટી બંધ તેમ તમે આજથી શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રનો પાઠ ન
કરો તો વૈષ્ણવજ મટી બંધો. શ્રીસર્વોત્તમસ્તોત્રમાં
શ્રીમહાપ્રભુજીના ૧૦૮ નામ છે એનું સ્મરણ તો હરધડી
રહવું જોઈએ. તે ન બને તો એકવાર તો એ સ્તોત્રનો
પાઠ જરૂર કરવોજ જોઈએ શ્રીમહાપ્રભુજીની કૃપાથીજ
આપણને આ લક્ષિતમાર્ગ ફળે છે માટે શ્રીમહાપ્રભુજીને
તો આપણે બૂબ રીઝવીએ. તે પછી શ્રીયમુનાષ્ટકનો પણ
પાઠ કરવાનો છે શ્રીયમુનાજી પરમ દયાળુ છે તેઓ કૃપા
કરીને આપણને સુદર અલૌકિક દેહ આપે છે જે વડે
આપણને પ્રભુની લીલાનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય. શ્રીયમુનાષ્ટક
પછી સિદ્ધાંતરહસ્ય, નવરત્ન, શ્રીકૃષ્ણાશ્રય, અને
ચતુર્લોકી એટલા પાઠ તો અવશ્ય કરવા સિદ્ધાંતરહસ્ય
અથવા શ્રાવણ સુદ અગ્યારશની મધરાતે શ્રીમહાપ્રભુજીને
પ્રભુ શ્રીનાથજીએ બ્રહ્મસબધની જે આજ્ઞા કરી તેનું

વર્ણન છે નવરત્ન અથવા લાક્ષિત્યમાર્ગમાં આવ્યા પછી કશી ચિંતા ન કરવાની. શ્રીમહાપ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી છે. પછી કૃષ્ણાશ્રય અથવા છે. આપણે અત્યારે હડહડતા કાલયુગમાંથી પસાર થઈએ છીએ અત્યારે દેશકાલ અપવિત્ર થયા છે પ્રભુને મેળવવાના બધા રસ્તાઓ પણ બંધ થઈ ગયા છે આવા વિકરાળ સમયમાં પ્રભુને મેળવવાનો એક જ માર્ગ રહેલો છે, તે માર્ગ શ્રીમહાપ્રભુજીએ આ અથવા બતાવ્યો છે શ્રીકૃષ્ણ સમા દયાળુ પ્રભુ કોણ હોય ? પોતાના દુઃખને એવા અસુરોને પણ ઉત્તમ ગતિ આપનારા પ્રભુ શ્રીકૃષ્ણને જ જે શરણે જઈએ તોજ અત્યારે આપણો પત્તા ખાય એમ છે માટે કશું ન બને તો શ્રીકૃષ્ણને આશ્રય કરો, એનેજ શરણે જઈએ એવી આજ્ઞા આ અથવા છે ચતુર્લોકી અથવા આપણા ચાર પુરુષાર્થ ગણાવ્યા છે સદા સર્વદા શ્રીકૃષ્ણની સેવા કરવી એમ કરતા કશી ફિકર કરવી નહિ, પ્રભુને હૃદયમાં પધરાવ્યા તો બેડો પાર થયો એમ માનવું, તેથી સ્મરણ અને સેવા કદી મુકવા નહિ, આ વાત એ અથવા કરી છે એ પ્રમાણે આપણો જ પપાઠ ચાલુ હોય તે વખતે આપણી પાસે બે ચિત્ર તો જરૂર હોવાજ જોઈએ એક શ્રીગુરુદેવનું અને એક શ્રીહાકુરજીનું. એ ચિત્રની બીજી સેવા ન બને તો પછી શુદ્ધ ભીશ્મીનો-સાકરનો ભોગ તો અવશ્ય

ધરવો તે પછી અપ્તાક્ષરનો જપ કરવો શ્રીગોકુલનાથજીની ગાદીના સેવકો ‘શ્રીકૃષ્ણ શરણ મમ’ એના ઉપરાત “શ્રીવલ્લભ શરણ મમ” અને “શ્રીગોકુલેશ શરણ મમ” એનો પણ જપ કરે શરૂઆતમા વધુ કાંઈ ન બને તો આટલો નિત્ય નિયમ તો દરેક વૈષ્ણવોએ કરવોજ જોઈએ આમાં કાંઈ વધારે વખત નથી લાગતો ૨૪ કલાકમાથી અર્ધો કલાક પણ આપણે જપપાઠમા ન ગાળીએ તો વૈષ્ણવ શાના ? એક બીજુ પણ કહેવાનું છે તમારા ગામમા જે મંદિર હોય ત્યાં તમારે એકવાર દર્શન કરવા જરૂર જવું ત્યાં જઈને પ્રભુની કાંઈને કાંઈ સેવા કરીને હાથ પવિત્ર કરવા આટલું તો જરૂર કરજો. પછીથી તમને વિશેષ કર્તવ્ય બતાવીશું.

કૃષ્ણદાસ—કૃપાનિધાન ! આપશ્રીની આજ્ઞાનો અમલ કાલથીજ થશે. આપશ્રીએ કૃપા કરીને કર્તવ્યનું જ્ઞાન કરાવ્યું તે માટે આપના ઋણમાથી હું કદી છુટતાર નથી.

[શ્રીગુરુદેવ સેવામા પધારે છે અને બધા વૈષ્ણવો પ્રણામ કરીને ઘેર જાય છે]

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ ॥ શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ ॥

શ્રીમદ્વાચાર્યચરણકમલેભ્યો નમઃ ॥

શ્રીગુણાધરપદ્મદયાલવે નમઃ ॥

॥ અથ મંગલાચરણમ્. ॥

ચિંતાસતાનહંતારો યત્પાદાંબુજરેણુવઃ ॥

સ્વીયાનાં તામિજ્જવાર્યાન્ પ્રણમામિ મુહુર્મુહુઃ ॥૧॥

યદનુગ્રહતો જંતુઃ સર્વદુઃખાતિગો ભવેત્ ।

તમહં સર્વદા વંદે શ્રીમદ્વલ્લભનંદનમ્ ॥૨॥

અજ્ઞાનનિમિરાંધસ્ય જ્ઞાનાંજનશક્તાકયા ।

અશ્ચુરન્મીલિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥૩॥

નમામિ હૃદયે શેષે લીલાક્ષીરાઞ્ચિશાચિનમ્ ।

લક્ષ્મીસહસ્રલીલાભિઃ સેવ્યમાનં કલાનિધિમ્ ॥૪॥

ચતુર્ભિશ્ચ ચતુર્ભિશ્ચ ચતુર્ભિશ્ચ ત્રિભિસ્તથા ।

પદ્મિર્વિરાજતે યોઽસૌ પચધા હૃદયે મમ ॥૫॥

॥ ઇતિ શ્રીમંગલાચરણં સમાપ્તમ્ ॥

॥ अथ सर्वोत्तमस्तोत्रम् ॥

प्राकृतधर्मानाश्रयमप्राकृतानां ज्ञधर्मश्चमिति ।
 निगमप्रतिपाद्यत्तच्छुद्धं साकृतिस्तौभि ॥१॥
 कलिकालतमश्नदष्टित्वाद्विद्वेषामपि ।
 संप्रत्यविषयस्तस्य भाहात्म्यं समभूह भुवि ॥२॥
 हयया निजभाहात्म्यं करिष्यन्प्रकटं हरिः ।
 वाण्या यदा तदा स्वास्यं प्रादुर्भूत यकार हि ॥३॥
 तदुक्तमपि दुष्येधि सुष्येधं स्याद्यथा तथा ।
 तन्नामाष्टोत्तरशतं प्रवक्ष्याम्यपिलाघट्टत् ॥४॥
 ऋषिरग्निकुमारस्तु नाम्नां छंदो जगत्यसौ ।
 श्रीकृष्णस्य देवता य णीजं कारुणिकः प्रभुः ॥५॥
 विनियोगो लक्ष्मियोगप्रतिपन्धविनाशने ।
 कृष्णधरामृतास्वाहसिद्धिरत्र न संशयः ॥६॥
 आनंदः परमानंदः श्रीकृष्णस्य कृपानिधिः ।
 दैवाद्धारप्रयत्नात्मा स्मृतिमात्रार्तिनाशनः ॥७॥
 श्रीलागवतगूढार्थप्रकाशनपरायणः ।
 साकारब्रह्मवादैकस्थापके वेदपारगः ॥८॥

भायावाहनिराकर्त्ता सर्ववाहिनिरासकृत् ।
 लक्ष्मिभार्गाब्जभार्त्ताण्डः स्त्रीशूद्राद्युद्भृतिक्षमः ॥६॥
 अङ्गीकृतौ समर्थादौ महाकाश्चिडो विभुः ॥१०॥
 अद्वेयदानदक्षश्च भक्षोहारयरित्रवान् ।
 प्राकृतानुकृतिव्याजमोहितासुरमानुषः ॥१॥
 वैश्वानरो वल्ललाभ्यः सद्रूपो हितकृतसत्ताम् ।
 जनशिक्षाकृते कृष्णलक्ष्मिकृन्निजिज्ञेष्टहः ॥१२॥
 सर्वलक्षणसंपन्नः श्रीकृष्णज्ञानदो गुरः ।
 स्वानन्दतु हितः पद्महलायतविज्ञोऽयनः ॥१३॥
 कृपादग्निष्टिस हृष्टहासहासीप्रियः पतिः ।
 रोषदकपातसंलुष्टलक्तद्विड लक्ततसेवितः ॥१४॥
 सुभसेव्यो दुराराध्यो दुर्लभांघ्रिसरोरुहः ।
 उग्रप्रतापो वाकसीधुपूरिताशेषसेवकः ॥१५॥
 श्रीलागवतपीयूषसमुद्रमथनक्षमः ।
 तत्सारभूतरासस्त्रीलावपूरितविग्रहः ॥१६॥
 सान्निध्यमात्रहन् श्रीकृष्णमेमा विमुक्तिनहः ।
 रासस्त्रीलैकतात्पर्यः कृपयैतत्कथाग्रहः ॥१७॥

विरहानुभवैकार्थसर्वत्यागोपदेशकः ।
 लक्ष्याचारोपदेष्टा यः कर्मभार्गववर्त्तकः ॥१८॥
 यागादौ लक्षितभार्गेयसाधनत्वोपदेशकः ।
 पूर्यान्तः पूर्याकामो वाक्यपतिविष्णुधेश्वरः ॥१९॥
 कृष्णनाभसहस्रस्य वक्ता लक्ष्यपरायणः ।
 लक्ष्याचारोपदेशार्थनानावाक्यनिर्द्वयकः ॥२०॥
 स्वार्थोन्मिश्रतामिश्रप्राणप्रियस्तादृशवेष्टितः ।
 स्वहासार्थकृताशेषसाधनः सर्वशक्तिवृद्धः ॥२१॥
 भुवि लक्षितप्रयारैककृते स्वान्वयकृत्पिता ।
 स्ववशे स्थापिताशेषस्वमाहात्म्यः स्मयापहः ॥२२॥
 पतिप्रतापतिः पारलौकिकेष्टिकदानकृत् ।
 निगूढहृदयोनन्यलक्ष्तेषु ज्ञापिताशयः ॥२३॥
 उपासनादिभार्गातिमुग्धमोहनिवारकः ।
 लक्षितभार्गे सर्वभार्गवैलक्षण्यानुभूतिकृत् ॥२४॥
 पृथक्शरणभार्गोपदेष्टा श्रीकृष्णहार्दवित् ।
 प्रतिक्षण्यनिकुञ्जस्थलीलारसमुपूरितः ॥२५॥
 तत्कथाक्षिप्तचित्तस्तद्विस्मृतान्यो म्रजप्रियः ।
 प्रियम्रजस्थितिः पुष्टिस्तीलाकर्त्ता रहःप्रियः ॥२६॥

लङ्तेच्छापूरकः सर्वाज्ञातस्त्रीलोतिमोहनः ।
 सर्वासक्तो लङ्तमात्रासक्तः पतितपावनः ॥२७॥
 स्वयशोगानसंहृष्टहृदयांभोजविष्टरः ।
 यशःपीयूषलहरीप्लावितान्यरसः परः ॥२८॥
 लीलाभृतरसार्द्रार्द्रकृताभिज्ञशरीरभृत् ।
 गोवर्द्धनस्थित्युत्साहस्तस्त्रीलाप्रेमभूरितः ॥२९॥
 यज्ञभोक्ता यज्ञकर्ता यत्तुर्वर्गविशारदः ।
 सत्यप्रतिज्ञस्त्रिगुणातीतो नयविशारदः ॥३०॥
 स्वकृतिर्वर्धनस्तत्त्वसूत्रभाष्यप्रदर्शकः ।
 भायावाहाभ्यतूलाभिर्ध्वजवाहनरूपकः ॥३१॥
 अत्राकृताभिलाकट्यलूषितः सहजस्मितः ।
 त्रिलोकीभूषणं भूमिभाज्यं सहजसुन्दरः ॥३२॥
 अशेषलङ्कृतसंप्रार्थ्यचरणौज्ज्वलज्जोधनः ।
 धृत्यानन्दनिधेः प्रोक्तं नाम्नामष्टोत्तरं शतम् ॥३३॥
 श्रद्धाविशुद्धपुद्धिर्यः पठत्यनुद्दिनं जनः ।
 स तद्देवमनाः सिद्धिमुक्तां प्राप्नोत्यसंशयम् ॥३४॥
 तद्व्रातौ वृथा मोक्षस्तद्व्रातौ तद्गतार्थता ।
 अतः सर्वोत्तमं स्तोत्रं जप्यं कृष्णरसार्थिभिः ॥३५॥
 धृति श्रीमहश्चिन्महारप्रोक्तं सर्वोत्तमस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ અથ શ્રીયમુનાઠકમ્ ॥

નમામિ યમુનામહં સકલસિદ્ધિલેતું મુદ્ધા
 મુરારિપદપંકજસ્પુરહમંદરેભ્ય કટામ્ ॥
 તટસ્થનવકાનનપ્રકટમોદપુષ્પાંબુના
 સુરાસુરસુપૃજિતસ્મરપિતુ શ્રિયં બિભ્રતીમ્ ॥ ૧ ॥
 કલિંદગિરિમસ્તકે પતદમંદપૂરોજ્જવલા
 વિલાસગમનોદ્ધસત્પ્રકટગંડશૈલોન્નતા ॥
 સધોષગતિદંતુરા સમધિશ્ઠદોલોત્તમા
 મુકુંદરતિવર્ધિની જયતિ પદ્મખ ધોઃ સુતા ॥ ૨ ॥
 ભુવં ભુવનપાવનીમધિગતામનેકસ્વનૈઃ
 પ્રિયાભિરિવ સેવિતાં શુક્રમયૂઃહંસાહિભિઃ ॥
 તરંગભુજકંકણપ્રકટમુકિતકાવાલુકા-
 નિતંબતટસુદર્શી નમત કૃણ્ણતુર્યપ્રિયામ્ ॥ ૩ ॥
 અનંતગુણભૂષિને શિવવિરચિદેવરતુને
 ધનાધનનિભે સદા ધ્રુવપરાશરાલીષ્ટદે ॥
 વિશુદ્ધમથુરાતટે સકલગોપગોપીવૃતે
 કૃપાજલાધિસંશ્રિતે મમ મનઃ સુખં ભાવય ॥ ૪ ॥

यया अरुणपद्मज मुरिपोः प्रियंलावुका
 सभागमनतोभवत्सकलसिद्धिदा सेवताम् ॥
 तथा सदृशताभियात्कमलजसपत्नीव यत्
 हरिप्रियकलिहया मनसि मे सदा स्थायीताम् ॥ ५ ॥
 नमोस्तु यमुने सदा तव अरित्रमत्यद्भुतं
 न जतु यमयातना भवति ते पयःपानतः ॥
 यमोपि अग्निनीसुतान् कथमु हंति दुष्टानपि
 प्रियो भवति सेवनात्तव हरेर्यथा गोपिकाः ॥ ६ ॥
 ममास्तु तव समिधौ तनुनवत्वमेतावता
 न दुर्लभतमा रतिमुररिपौ मुकुटप्रिये ॥
 अतोस्तु तव लालना सुरधुनी परं संगमात्
 तवैव भुवि प्रार्तिता न तु कदापि पुष्टिस्थितैः ॥ ७ ॥
 स्तुतिं तव करोति कः कमलजसपत्नि प्रिये
 हरेर्यदनुसेवया भवति सौख्यमामोक्षतः ॥
 धी तव कथाधिका सकलगोपिकासंगमः
 स्मरश्चमजलाणुलिः सकलगोपिकासंगमः ॥ ८ ॥
 तवाष्टकमिदं मुदा पठन्ति सूरसूते सदा
 समस्तदुरितक्षयो भवति वै मुकुटे रतिः ॥

तथा सकलसिद्धयो मुररियुश्च स तुष्यति
 स्वभावविजयो लवेद्वदति वल्लभः श्रीहरेः ॥ ६ ॥
 धृतिश्रीमद्वल्लभाचार्यविरचित श्रीयमुनाष्टकं संपूर्णम्

॥ अथ सिद्धांतरहस्यं ॥

श्रावणस्यामले पक्षे ऐकादश्यां महानिशि ।
 साक्षाद्भगवता प्रोक्तं तदक्षरश उच्यते ॥ १ ॥
 ब्रह्मसंभन्धकरणात्सर्वेषां देहज्वयोः ।
 सर्वदोषनिवृत्तिर्हि दोषाः पंचविधाः स्मृताः ॥ २ ॥
 सहजं देशकालोत्था लोकवेदनिर्पिताः ॥
 संयोगजः स्पर्शनश्च न भंतव्याः कथं यन ॥ ३ ॥
 अन्यथा सर्वदोषाणां न निवृत्तिः कथं यन ।
 असमर्पितवस्तूनां तस्माद्वर्जनमाचरेत् ॥ ४ ॥
 निवेदिलिः समर्प्यैव सर्वं कुर्यादिति स्थितिः ।
 न भतं देवदेवस्य सामिबुक्तं समर्पणम् ॥ ५ ॥
 तस्माद्दोहौ सर्वं कार्यं सर्ववस्तुसमर्पणम् ।
 हत्तापहारवचनं तथा च सकलं हरेः ॥ ६ ॥

न आद्यमिति वाक्यं हि लिङ्गभागे परं मतम् ।
 सेवकानां यथा लोके व्यवहारः प्रसिध्यति ॥ ७ ॥
 तथा कार्यं समर्थैव सर्वेषां ब्रह्मणा ततः ।
 गंगात्वं सर्वदोषाणां गुणदोषाद्विषयना ॥
 गंगात्वेन निरूप्या स्यात्तद्वदत्रापि यैव हि ॥ ८ ॥
 ॥ इति श्रीमद्वल्लभटीक्षितविरचितं सिद्धांतरहस्यं
 संपूर्णम् ॥

॥ अथ नवरत्नस्तोत्रम् ॥

चिन्ता कापि न कार्या निर्वोदतात्मनिः कदापीति ।
 लगवानपि पुष्टिस्थो न करिष्यति लौकिकीं च गतिम् १
 निवेदनं तु स्मर्तव्यं सर्वथा तादृशैर्जनैः ।
 सर्वेश्वरश्च सर्वात्मा निजेच्छाः करिष्यति ॥ २ ॥
 सर्वेषां प्रभुसंभवे न प्रत्येकमिति स्थितिः ॥
 अतोऽन्यविनियोगेऽपि चिन्ता का स्वस्य सोऽपि येत् ॥ ३ ॥

अज्ञानादथवा ज्ञानात्कृतमात्मनिवेदनम् ॥
 यैः कृष्णमात्कृतप्राणैस्तेषां डा परिदेवना ॥ ४ ॥
 तथा निवेदने चिंता त्याज्या श्रीपुरुषोत्तमे ॥
 विनियोगेपि सा त्याज्या समर्थे हि हरिः स्वतः ॥ ५ ॥
 क्षोडे स्वास्थ्यं तथा वेदं हरिस्तु न करिष्यति ॥
 पुष्टिमार्गस्थितो यस्मात् स क्षिणो भवतापिज्ञाः ॥ ६ ॥
 सेवाकृतिर्गुरोराज्ञाभायन वा हरीच्छया ॥
 अतः सेवापरं चित्तं विधाय स्थीयतां सुखम् ॥ ७ ॥
 चित्तोद्वेगं विधायापि हरिर्यद्यत्करिष्यति ।
 तथैव तस्य क्षीयेति भत्वा चित्तां द्रुतं त्यजेत् ॥ ८ ॥
 तस्मात्सर्वात्मना नित्यं श्रीकृष्णः शरणं भभ ।
 वहद्भिरेव सततं स्थेयमित्येव मे भनिः ॥ ९ ॥

॥ धृति श्रीद्वह्मभायार्यविरचितं नवरत्नस्तोत्रं
 सम्पूर्णम् ॥

॥ શ્રીકૃષ્ણાશ્રયઃ ॥

સર્વમાર્ગેષુ નષ્ટેષુ કલૌ ચ ખલધર્મિણિ ।
 પાપણ્ડપ્રચુરે લોકે કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૧॥
 મ્લેચ્છાઘાન્ટેષુ દેશેષુ પાપૈકનિલયેષુ ચ ।
 સત્પીડાવ્યગ્રલોકેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૨॥
 ગગાદિતીર્થવર્યેષુ દુર્દૈરેવાવૃતેષ્વિહ ।
 તિરોહિતાધિદૈવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૩॥
 અહંકારવિમૂઢેષુ સત્સુ પાપાનુવર્તિષુ ।
 લાભપૂર્ણથ્યત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૪॥
 અપરિજ્ઞાનનષ્ટેષુ મંત્રેષ્વત્રતયોગિષુ ।
 તિરોહિતાર્થદૈવેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૫॥
 નાનાવાદવિનષ્ટેષુ સર્વકર્મવ્રતાદિષુ ।
 પાષંડૈકપ્રયત્નેષુ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૬॥
 અભિલાદિદોષાણાં નાશકોનુભવે સ્થિતઃ ।
 જ્ઞાપિતાખિલમાહાત્મ્યઃ કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૭॥
 પ્રાકૃતાઃ સકલા દેવા ગણિતાનંદકં બૃહત્ ।
 પૂર્ણાંદો હરિસ્તસ્માત્કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૮॥
 વિવેકધૈર્યભક્ત્યાદિરહિતસ્ય વિશેષતઃ

પાપાસક્રતસ્ય દીનસ્ય કૃષ્ણ એવ ગતિર્મમ ॥૬॥
 સર્વસામર્થ્યસહિતઃ સર્વત્રૈવાખિસાર્થકૃત્ ।
 શરણસ્થસમુદ્ધારં કૃષ્ણં વિજ્ઞાપયામ્યહમ્ ॥૧૦॥
 કૃષ્ણાશ્રયમિહં સ્તોત્રં યઃ પઠેત્કૃષ્ણસંનિધૌ ॥
 તસ્યાશ્રયો ભવેત્કૃષ્ણ ઇતિ શ્રીવલ્લભોઽપ્સવીત્ ॥૧૧॥
 ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યવિરચિતઃ શ્રીકૃષ્ણાશ્રવઃ
 સંપૂર્ણઃ ॥

॥ અથ ચતુઃશ્લોકી ॥

સર્વદા સર્વભાવેન ભજનીયો પ્રજાધપઃ ।
 સ્વસ્થાયમેવ ધર્મો હિ નાન્યઃકવાપિ કદાચન ॥૧॥
 એવં સદા સ્મ કર્તવ્યં સ્વયમેવ કરિષ્યતિ ॥
 પ્રભુઃ સર્વસમર્થો હિ તનો નિશ્ચિંતતાં પ્રજેત્ ॥૨॥
 યદિ શ્રીગોકુલાધીશો ધૃતઃ સર્વાત્મના હૃદિ ।
 તતઃ કિમપરં બ્રૂહિ લૌકિકૈર્વૈદિકૈરપિ ॥ ૩ ॥
 અતઃ સર્વાત્મના શશ્વદ્ગોકુલેશ્વરપાદયોઃ ।
 સ્મરણં ભજનં ચાપિ ન ત્યાજ્યમિતિ મે ભતિઃ ॥૪॥
 ॥ઇતિ શ્રીમદ્વલ્લભાચાર્યવિરચિતા ચતુઃશ્લોકી સમાપ્તા॥

કેમ વર્તવું ?

ગામમાં શ્રી ગોસ્વામી બાળકોના એવ્ય સ્વરૂપના મંદિરોમાં દર્શન કરવા જવું જોડા બહાર કાઢવા, શ્રી-ઠાકુરજી કે ગુરુદેવ પાસે છત્રી, લાકડી કે હાથીચાર રાખીને જવું નહિ દર્શન કરવા માટે ધક્કામુક્કી ન કરવી દર્શન માટે થાલલા વગેરે મંદિરના કોઈ પણ ભાગ ઉપર ચડવું નહિ દર્શનની વાર હોય તો વ્યર્થ વાતોમાં કે નિંદામાં સમય ન ગુમાવતા જે બને તે સેવા કરવી, કે પ્રભુનું નામ લેવું, દર્શન કરીને પુઠ દઈ બહાર નીકળવું નહિ, ગુરુ દર્શન પણ અવશ્ય કરવા શ્રીગુરુદેવ ઉપર લૌકિક ભાવે જોવું નહિ ગુરુના ચરણસ્પર્શ કરવા, ગુરુ પાસે કે મંદિરમાં પગપર પગ ચઢાવી ખેમવું નહિ. મંદિરમાં ગુરુના ચરણસ્પર્શ કે ગુરુને ભેટ થાય નહિ, ઉપર બેઠકમાં થાય જેવી ભક્તિ દેવમાં હોય તવીજ ગુરુમાં રાખવી એમ વેદ કહે છે

પવિત્ર થઈને પ્રસાદ લેવો પ્રભુને સમર્પ્યા વિનાની કોઈ પણ વસ્તુ લેવી નહિ. ગીતામાં પણ તેવીજ આજ્ઞા ભગવાને કરેલી છે. મંદિરમાંથી મહાપ્રસાદ પોતાને ત્યાં પધારે તો તેને ભગવત્સ્વરૂપ બાણીને સત્કારપૂર્વક પધરાવવો દક્ષિણ દિશા ભણી મોઢું કરીને જમવું નહિ આસે આસે પ્રભુનું નામ લેવું. અન્નની નિંદા ન કરવી. પોતે પાટલા ઉપર ખેમીને પાતલ જમીન ઉપર રાખીને જમવું નહિ

લોહાના કે તાબાના વાસણુમા જમવુ નહિ સધ્યા સમયે જમવુ નહિ આહાર તેવો ઓડકાર એ કહેવત પ્રમાણે ડુગળી, લસણુ વગેરે તામસ પદાર્થોથી દૂર રહેવું. તેમ અપવિત્ર માણસોના સ્પર્શથી દૂષિત થયલુ અન્ન કે જળ પણ લેવુ નહિ, જલ ઉંચેથી લેવુ ચોવીસ એકાદશી અને રામનવમી, નૃસિંહ ચતુર્દશી, જન્માષ્ટમી, વામનદ્વાદશી એ ચાર જયતીને દિવસે વ્રત કરવું, વ્રતને દિવસે પાનસોપારી, તેલમા બનાવેલા પદાર્થો, મીઠુ મરચુ તેમજ કેરી પદાર્થ લેવા નહિ, હલ્લમત ન કરાવવી. આ સિવાય (૨૮ વ્રતો સિવાય) બીજા કોઈ વ્રતો કરવા નહિ એક સર્વ જગતના નાથ શ્રીકૃષ્ણ વિના અન્યમાં અનન્ય પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ ન કરવી.

અતિથિનો સત્કાર કરવો, માતાપિતા તરફ પૂજ્ય ભાવ રાખવો. એઓની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કરવુ નહિ દરેક કાર્યો તેઓની આજ્ઞાથીજ કરવા તેઓની સામે કાઈ પણ કહેવું નહિ. તેઓનું દિલ દુખાવવુ નહિ માતાપિતાએ પણ પોતાના કુળની મર્યાદા જાળવી રાખવી. પોતાના પુત્રના પ્રેમને લીધે પુત્રની રીતભાત તરફ કેટલાક માત્રાપો બેદરકાર રહે છે, તેથી પુત્રો આજકાલના જમાનામા સસ્તી થઇ પડેલી બ્રહ્મ કરનારી હોટલોમા જઈને ધર્મ ગુમાવે છે, તેથી પુત્રોપર અકુશ રાખવો, અને તેની હીલચાલપર સપૂર્ણ ધ્યાન રાખવુ.

સાંજના નાહી ધોઈને ચરણામૃત લઈને, તિલક કરીને
વાળુ કરવુ. પછી સત્સંગ કરવો, મહાનુભાવી ભગવદ્દીયોની
વાર્તાઓ અને ભગવાનના શુભોર્તુ ગાન કરીને ચરણામૃત
લઈને પ્રભુસ્મરણ કરીને સુઈ જવુ.

કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર એ છ
દુશ્મનો છે, તેથી સાવધ રહેવુ. ક્રોધ થાય તો હાથ પગ
ધોઈને ચરણામૃત લેવું સર્વ પ્રાણી માત્રપર દયા રાખવી,
વિશ્વાસઘાત ન કરવો, ઇદ્રિયો ઉપર કાબુ રાખવો, સૂતક્રીનો
સ્પર્શ ન કરવો, ઉંમરા ઉપર બેસવું નહિ, દીવાને કુંક ન
મારવી, ભગવદ્દશુભો ખુરસી કે કોચપર બેસી ગાવા નહિ,
શુરુની પાસે પણ તેવા ઉચ્ચ આસને બેસવુ નહિ નકામો
કોઈ સાથે વાદવિવાદ ન કરવો, ખોટો ડોળ કરવો નહિ,
નાસ્તિક વેદનિંદક, ચંડાળ આદિનો પડછાયો પણ લેવો
નહિ. દરેક સમયે સદાચારી અને પવિત્ર રહેવું એ પ્રમાણે
વર્તવાથી પોતાનો ઉદ્ધાર થાય છે

પ્રકાશક—વસંતરામ હરિકૃષ્ણ શાસ્ત્રી,
શ્રીદેવકીનંદન નિવાસ, સ્ટેશન પાસે—અમદાવાદ
મુદ્રક—સોમાલાલ મગજાદાસ શાહ,
ધી ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, પાચકુવા—અમદાવાદ

વૈષ્ણવખાલશિક્ષા.

પહેલો ભાગ—સવારે પથારીમાંથી ઉઠતાવેત અને પછીથી ટુંકામાં ટુંકો નિત્ય નિયમ કેવો હોવો બોધાયે ર ચિતાર આ નાના ગ્રંથમાં છે. દશ હજાર નકલો ખપી ગઈ ત્રીજી વાર ૧૦ હજાર નકલો છાપી છે. છુટક નકલના ત્રણ ૧ અને ૧૦૦ નકલના ૪ રૂપીઆ.

બીજો ભાગ—આ ભાગ તો નાના ખાળકો હોશથી ખુશ થઈને વાચ્યાજ કરશે પરિણામે દરેક ખાલક શ્રીકૃષ્ણનો ર ભક્ત બનશે. પાંચ હજાર નકલો ખપી ગઈ છે નવી આ છપાય છે છુટક નકલના છ પૈસા અને ૧૦૦ નકલના ૮ રૂપી

ત્રીજો ભાગ—આ ભાગ તો ઘણો જ સરસ છે, પ્રભુની અવનવી લીલાઓના પાઠો. આ ભાગમાં અદ્ભુત રીતે ગોઠવ્યા છે હિપરાત આચાર વિચારો તથા સ્વદેશીનું રહસ્ય સમજાવનારા પાઠો આ ભાગમાં છે ૧૦૦ પાના છતાં છુટક નકલના માત્ર બે આના. ૧૦૦ નકલના માત્ર ૧૧ રૂપીઆ.

શ્રીદયારામવાણી—દયારામભાઈના ઉત્તમ સિદ્ધાંતદર્શક પદોનો આ નાનકડો ગ્રંથ છે. અર્ધા પદો રોજ આવે છે છુટક નકલનો માત્ર ૧ આનો, ૧૦૦ નકલના પાંચ રૂપી

લગ્નગીત—બહેનો લગ્નના વખતમાં ગમે તેવાં ફટાણાં છે, તેને બદલે આવાં ગીતો ગાય તો કેવું મજનું? દીનકંઠરે આ ગીતો લખીને આખા સાહિત્યમાં નવો ઉઠ્યો છે. છુટક નકલના બે આના, ૧૦૦ નકલના દશ રૂપી

ખંડામાં ટપાલ ખરચ કે રેલવે ખરચ ગ્રાહકોને શિર સમજાવ

